

ZPRÁVY

Z VOJENSKÉHO ÚSTAVU VĚDECKÉHO

Příloha „Vojenských rozhledů“.

R Í J E N 1937.

Prof. Dr. Josef Woldřich — zemřel.

Dne 2. srpna zemřel v Praze prof. dr. Josef Woldřich, místopředseda geografického odboru VÚV. Narodil se 18/II 1880 ve Vídni. Jako syn profesora české university a vynikajícího geologa Jana Nep. Woldřicha počal již jako vysokoškolský posluchač spolu pracovat se svým otcem. Nejdříve v jižních Čechách, kde studoval vyvřelé a přeměněné horniny. Výsledky těchto studií pak publikoval společně se svým otcem v Archivu pro přírodovědecký výzkum Čech ve velké monografii údolí řeky Volyňky a v připojené geologické mapě. Další studia se pak týkala hlavně Barrandienu, proslavené to středoevropské pánve, kde vedle geologie řešil i tektoniku a geomorfologii, jmenovitě údolí potoků: Prokopského, Šareckého a Kačáku a řeky Berounky. Také studoval zvláště křídového útvaru z okolí Neratovic n. L.

Hlavní Woldřichovy práce se však nesly ve směru praktické a technické geologie, v nichž tkví jeho životní dílo. První jeho práce z oboru rudních ložisk se tý-

kaly slovenského území karpatské oblasti, kde pracoval již před světovou válkou jako jeden z prvních Čechů. Bylo to jmenovitě v okolí Dobšíně. Výsledky těchto výzkumů vydala jednak Česká akademie, jednak vyšly v Berlíně. V Československé republice pak v těchto pracích pokračoval, věnuje svou pozornost zvláště rudním ložiskům bohatého a důležitého Spišsko-gemerského Krušnohoří.

Prof. dr. J. Woldřich byl zvláště odborníkem v oboru praktické a technické geologie. Hned po převratu byl r. 1919 vyslán čs. vládou do Paříže, kde připravoval odborné referáty pro jednání v příslušných komisích mírové konference. Od té doby byl činný jako odborný expert při velkých projektech údolních přehrad, průplavů, tlačných štol, splavnění řek, při stavbách a rekonstrukcích radiových stanic, vodáren pro města a průmysl a j. Řešil i problémy užitkových ložisk, hlavně rudních, uhelných, naftových, solných, stavebních a jiných užitkových kamenů. Tak na př. působil při stavbách údolních přehrad na Chrudimce, u Vranova n. D. a v poslední době i při přípravných pracích projektu pražské podzemní dráhy. Byl činný i v oboru balneologie a hydrologie, hlavně minerálních vod.

Svou vysokoškolskou dráhu započal prof. dr. Woldřich r. 1912, kdy se habilitoval jako soukromý docent geologie na české vysoké škole technické v Praze. R. 1915 se habilitoval na české universitě a stal se jejím mimořádným profesorem r. 1919. Následujícího roku pak byl povolán do Brna, aby jako řádný profesor nově založené Masarykovy university organisoval její geologický ústav. Za tehdejších svízelných poměrů jej dovedl nejen vybudovat, ale uvést i život tak, že se stal rovnocenným ústavu pražskému, majícimu již tradici. R. 1929 byl jmenován profesorem geologie na vysoké škole inženýrského stavitelství, kde byl zvolen i děkanem. R. 1934 bylo mu pak po smrti prvního ředitele prof. dr. C. Purkyně svěřeno vedení státního geologického ústavu ČSR. Jako druhý ředitel tohoto ústavu se snažil zorganizovat plánovitý výzkum republiky hlavně po stránce rudních a jiných užitkových ložisk a nafty, při čemž hleděl uplatňovat i zájmy obrany státu. Jedna z posledních jeho snah bylo i rozmožnění vědeckých pracovníků tohoto ústavu.

V listopadu m. r. stál prof. dr. Woldřich i při založení geografického odboru VÚV., jehož místopředsedou byl zvolen. Jeho činnost ve VÚV. tkvěla hlavně v geologické sekci tohoto odboru, jejímž byl prvním předsedou. V této funkci hleděl uplatnit zvláště své zkušenosti z oboru praktické a technické geologie, při čemž se živě účastnil jednání, řešícího zásadní problémy naší vojenské geologie, kterou pak pomáhal tvořit. Určité zkušenosti pro tuto svou spolupráci s armádou přinesl si již ze svého pobytu v Berlíně, kde r. 1911 pracoval v geologických ústavech zemském a universitním. Tehdy se také zúčastnil i kursu praktické vojenské geologie, který byl pořádán pro důstojníky německé armády a do něhož byl pozván jakožto záložní důstojník bývalé rak.-uh. armády. Jako předseda sekce hleděl vybudovat úzký vztah mezi ní i státním geologickým ústavem a zorganizovat systematickou spolupráci jejích členů s armádou a vědeckými odbornými kruhy. Živě se zajímal též o hydrologii s hlediska obrany státu.

Prof. dr. Woldřich byl vyznamenán mnoha poctami, neboť byl zvolen členem mnoha vědeckých společností a korporací. Byl členem Královské společnosti nauk, Moravské přírodovědecké společnosti, Komise pro přírodovědecký výzkum Moravy a Slezska, Učené společnosti Safaříkovy, Čsl. národní rady badatelské, Čsl. společnosti fysiatrické, Čsl. akademie zemědělské, Čsl. silniční společnosti, Poradního sboru pro péči o čistotu vod při min. zemědělství a j.

Nečekaný skon zastihl prof. dr. Woldřicha uprostřed nových úkolů geografického odboru VÚV. Naše armáda ztrácí v něm vynikajícího spolupracovníka a příznivce.

Škpt. Dr. Karel Hlávka.

Historik Rudolf Urbánek, předseda Kruhu pro studium čs. dějin vojenských při VÚV., šedesátníkem.

7. září dožil se 60 let dr. Rudolf Urbánek, profesor Masarykovy university v Brně a předseda Kruhu pro studium čs. dějin vojenských.

Rodák ze Slaného, působil nejprve jako docent Karlovy university a od r. 1920 jako profesor na Masarykově universitě v Brně.

Žák Gollův, Pekařův a Novotného, vynikl hlavně svými studii husitské doby a doby Jiřího z Poděbrad, o níž napsal obsáhlou trísvazkovou studii „Věk poděbradský“, která je dosud nejdokonalější vědeckou prací z této doby. Kromě toho vydal mnoho prací o Žižkovi, Jednotě bratrské, Ladislavu Pohrobkovi a j., v poslední době pak studii „Lipany a konec polních vojsk“ a „Vladislav Varnenčík“, jimiž se velmi zasloužil o naši vojenskou historii.

Jeho práce vynikají důkladností a řadí autora mezi naše nejlepší současné historiky.

Svou pracovitostí, skromností a srdečností je prof. Urbánek velmi oblíben v našich kruzích a sám projevuje vždy upřímný zájem o armádu, mezi jejíž nejlepší historiky po právu patří.

Přejeme jubilantovi hodně zdraví a prosíme, aby nám svůj dosavadní zájem a cennou spolupráci i nadále zachoval. —ský.

Rozepsání literární soutěže Vojenského ústavu vědeckého na rok 1938.

1. Vojenský ústav vědecký rozpisuje na rok 1938 v š e o b e c n o u literární soutěž, které se mohou zúčastnit všichni důstojníci v činné službě i mimo činnou službu, tedy i důstojníci v zál. a v. v. všech hodností.
2. Ú č e l e m soutěže je povzbudit zájem důstojnictva o studium a vědeckou práci, jakož i vychovat duševní pracovníky, schopné literární činnosti v oboru vojenských věd, konečně získat názory záložních důstojníků na vojenské otázky v souvislosti s jejich civilní službou v míru i službou ve válce.
3. P o d m í n k y s o u t ě ž e. Rozsah práce má být nejvýše 40 (čtyřicet) stran psaných strojem ob řádek na normalisovaném formátě papíru A 4. Práce musí být psány jazykem českým anebo slovenským jen po jedné straně papíru.

Při řešení je třeba přihlížet ke zkušenostem ze světové války, co možná s aplikací na poměry našeho státu a s použitím nejnovějších pramenů odborné literatury. Pojednání musí býti původní, t. j. nesmí obsahovat jen články nebo výtahy z publikací, týkajících se příslušného předmětu, nýbrž samostatné řešení a musí plně obsáhnout danou otázku.

Každá práce musí být předložena ve dvou exemplářích. Řešení se neoznačuje jménem autorovým, nýbrž jen stručným heslem v záhlaví práce. Jméno autorovo s přesnou adresou nutno vložit do zvláštní obálky, zapečetěné a opatřené týmž heslem jako soutěžní práce.

L h ů t a k předložení prací je stanovena d o 31. k v ě t n a 1938.

Předložené práce budou recensovány zvláštní komisí, určenou presidiem ústavu. V porotě, která bude rozhodovat o udělení cen, bude zasedat kromě zástupců VÚV. také zástupce MNO, hl. št. 5. odděl.

4. O d m ě n y. Nejlepší práce budou odměněny podle počtu dosažených bodů: jedna první cenou v částce 3000 Kč, dvě druhou cenou po 2000 Kč, tři třetí cenou po 1000 Kč a další přemiemi od 300—800 Kč.

Jakmile porota skončí své řízení, budou otevřeny obálky s hesly prací cenou poctěných. Autorům těchto prací se rozešlou přiznané ceny poštovním šekovým řízením a výsledek literární soutěže bude uveřejněn v nejbližší příštím čísle Vojenských rozhledů ve zprávách Vojenského ústavu vědeckého.

Práce poctěné cenami stávají se majetkem ústavu. VÚV. si vyhrazuje právo uveřejnit je ve Vojenských rozhledech nebo postoupit je příslušnému odboru MNO. k služebnímu využití.

Předseda VÚV. má právo otevřít obálky i těch autorů, jejichž práce nebyla poctěna cenou, nepožádá-li autor do 30 dní po uveřejnění výsledku soutěže ve Vojenských rozhledech o vrácení své práce.

Zádá-li autor o vrácení práce, musí oznámit přímo na adresu předsedy VÚV. heslo, pod nímž svou práci zaslal k soutěži.

Autorům, kteří o to požádají, bude oznámen posudek poroty.

Práce zasílejte na adresu: Vojenský ústav vědecký v Praze XIX.-Dejvice, ulice Hanáckého pluku.

A. Themata pro důstojníky všech zbraní a služeb z povolání, v činné službě, v. v. a pro důstojníky v záloze.

1. Organizace obrany proti letadlům s hlediska celostátního.
2. Útok na prostory stálých opevnění a jejich obrana.
3. Vliv použití bojových chemických látek na činnost vojsk v poli, zejména pěchoty.
4. Organizace obrany v naprosté rovině v terénu úplně pokrytém polní kulturou (vysoké obilí).
5. Využití prostředků pasivní obrany proti ÚV. jednotlivými zbraněmi a službami.
6. Účast civilního obyvatelstva (obcí) při obraně proti náhlým nájezdům rychlých a motomechanizovaných jednotek nepřátelských, a to při předem vykonaných přípravách anebo bez nich.
7. Propagace státní myšlenky (ideová výchova k státnosti) ve vojsku — rozsah, metody, prostředky.
8. Co očekává velitel setniny od bianné výchovy mládeže v oboru: a) přípravu mravní, b) naukové, c) tělesné, d) branného výcviku (praktická hlediska, jak chce mít nováčka připraveného pro vojenskou službu).
9. Meze moci velitelské a moci administrativní v čs. armádě.
10. Výcvik a výchova na důstojníky v záloze:
 - a) vlastnosti a schopnosti duševní i tělesné, které jsou předpokladem zdárného výcviku na důstojníky v záloze,
 - b) vědomosti z občanského života, dovednosti a zvláštní znalosti, významné pro pro úspěšné absolvování škol na důstojníky v záloze,
 - c) co soudíte o úspěšnosti dosavadních metod, užívaných ve školách na důstojníky v záloze,
 - d) vyličte, co podle Vašeho názoru vyznačuje schopného založního důstojníka (v době jeho činné služby i v občanském životě).
11. Aktivní OPÚV. u pěchoty — prostředky, počty a jejich organické rozdělení.
12. Ulehčení pěchoty na pochodech a v boji v souvislosti s vybavením pěchoty ochrannými prostředky proti bojovým chemickým látkám. Vliv ulehčení na rozmmožení trénu.

13. Zásobování municí u pěchoty se zřetelem na nově zavedené zbraně a na novodobé způsoby boje.
14. Použití dělostřelectva u vyšších rychlých a motomechanizovaných jednotek.
15. Použití radiofonních stanic u divisního dělostřelectva v kombinaci s telefonem ve všech údobích boje za předpokladu, že by jimi byly vybaveny oddíly, styčné hlídky a baterie. (Výkonnost stanic vzhledem k technickým možnostem nutno odvodit.)
16. Organizace, přemístování a činnost počtářských rojů v různých údobích boje.
17. Jak by bylo možno utužit vzájemnou spolupráci našeho letectví civilního s letectvem vojenským v zájmu obrany státu a jaká opatření by prospěla této spolupráci i vzhledem na úspory finanční?
18. Bylo by u nás výhodné zavést universální typ letky pro úkoly leteckých zvěděů, lehké bombardování, úkoly bitevní (lety střemhlav)? Jak by taková letka měla být organizována a materiálně vybavena?
19. Jak organizovat výcvik a spolupráci všech složek OPL.?
20. Motocyklisté a motorisované jednotky.
21. Jezdectvo a obrana proti bojovým chemickým látkám.
22. Jaká by měla být organizace technických jednotek u dragounských pluků.
23. Jak provádět násilný přechod jednak se zvláštním zřetelem na lehké převážecí prostředky, jednak pro rychlé zasazení tanků vzhledem na OPÚV. na nepřátelském břehu.
24. Využití civilního lodního parku pro válečné úkoly.
25. Provoz na motorisovaných polních drahách (v poli).
26. Stavební telefonní přístroj, návrh na konstrukci a popis požadavků, jimž by měl vyhovovat.
27. Jak by měl být konstruován spojovací materiál, aby nejúčelněji vyhovoval též při používání plynu nepřítelem. Asanace spojovacího materiálu.
28. Jak organizovat styk a spojení pro účely OPÚV. a OPL. v poli za různých operací (potřeby, prostředky, způsoby a možnosti) se zvláštním zřetelem k vojenským tělesům (jednotlivým zbraním) a k vyšším jednotkám, ne vyšším než sbor.
29. Studie převodu průmyslových podniků, pracujících v míru o potřebách civilního obyvatelstva, na výrobu potřeb pro brannou moc za stavu branné pohotovosti státu; studie musí být vedena snahou dospět ke všeobecným pravidlům pro tyto převody.
30. Studie konkrétních zásad pro znehodnocení nebo případné zničení průmyslových podniků.
31. Potřeba vojenského výzkumnictví, jeho organizace a spolupráce s civilními vědeckými institucemi i jednotlivci.
32. Financování války, odstranění nebo zmírnění válečných inflačních účinků.
33. Reglementace válečného hospodářství se zvláštním zřetelem na organizaci jeho kontroly při výrobě a distribuci.
34. Organizace obrany trénu proti letectvu, bojovým chemickým látkám a útočné vzbě.
35. Jak upravit za války nejvýhodnější poměr a styk vojenské správy s hospodářskými úřady a s hospodářskými organismy zřízenými podle zákona o obraně státu.
36. Jak zjednodušit vojenskou administrativu v oboru služby doplňovací v rámci předpisu A-II-1 a A-II-8.

B. Themata jen pro důstojníky v záloze.

(Mohou řešiti také kteroukoli z otázek skupiny A.)

1. Jak a na kterých místech by se měli záložní důstojníci účastnit prací spojených s brannou výchovou.
2. Jak organisovat povinné školení příslušníků zálohy podle ustanovení zákona o branné výchově.
3. Jak upravit školení důstojníků v záloze, aby jich mohlo být použito hned na počátku války jako velitelů setnin. (Každý řeší pro svou zbraň.)
4. Výcvik důstojníků letectva v záloze: předvojenská výchova, výcvik v době presenční služby a udržování ve výcviku po ukončení presenční služby.
5. Jak provádět kabelisování telegrafní a telefonní sítě státní správy, aby to nejlépe vyhovovalo využití kabelů vojskem ve válce.
6. Jak by mělo vypadat ideální zhodnocení vojenské služby pro všechny vrstvy občanstva.
7. Jak si představujete nejvhodnější způsob pro zachování soudržnosti důstojníka v záloze s aktivní složkou armády (po stránce odborné i společenské).

Vypsání cestovního stipendia Vojenského ústavu vědeckého.

Podobně jako loňského roku, rozhodl se VŮV. vypsat i letos konkurs na cestovní stipendium pro mladší důstojníky.

Účelem stipendia je umožnit mladšímu důstojníku ztrávení řádné dovolené (o jejíž prodloužení až do výměry 8 týdnů bude jednáno s ministerstvem národní obrany), v některé cizí zemi, a to především ve Francii, protože je to země s vysokou všeobecnou i vojenskou kulturou, vojensko-politicky s námi těsně sblíženou, kde zejména se zřetelem k trvání francouzské voj. mise v Československu vysílání stipendistů najde nejvhodnější praktické podmínky.

V podmínkách konkursu se vyžaduje vlastní návrh na cestovní plán. Jako příklady vhodných návrhů pro studijní cestu uvádíme:

1. návštěva vojenské školy v St. Cyr (Fontainebleau, Saumur) a knihovny Válečné školy,
2. návštěva jednoho pluku své zbraně,
3. návštěva bojišť (Verdun, Vouziers, Remeš a p.),
4. návštěva Musée des Invalides, Vincennes a jiných vojenských institucí.

Aby stipendista mohl svého pobytu v cizině řádně využít, bude mu Vojenským ústavem vědeckým předem zaslána vhodná literatura.

V cestovním plánu nutno přihlížet také k tomu, aby se stipendista neomezil pouze na Paříž, nebo jiné hlavní město, ale aby poznal i venkov a snažil se navázat styky s občanským obyvatelstvem za účelem poznání jeho mravů, zvyků a sociálních poměrů země.

Konkurs

na cestovní stipendium Vojenského ústavu vědeckého pro mladší důstojníky.

Vojenský ústav vědecký v dohodě s ministerstvem národní obrany vypisuje na rok 1938 konkurs na jedno cestovní stipendium Vojenského ústavu vědeckého pro mladší důstojníky v částce Kč 2.000.—, k čemuž ministerstvo národní obrany přispěje ještě částkou Kč 1.000.—.

O toto stipendium mohou se ucházet důstojníci československé armády, jsou-li:

1. členy Vojenského ústavu vědeckého,
2. v hodnosti nadporučíka nebo kapitána,
3. příslušníky zbraní,
4. příslušníky hlavních služeb, absolventy vysokoškolského studia s příslušnými zkouškami, pokud by pobyt v cizině mohl být službě, ke které přísluší, ku prospěchu.

Stipendista je povinen:

1. Ztrávit svoji řádnou dovolenou v roce 1937 v trvání nejméně 6 týdnů v cizině, a to především ve Francii, nebo v Rusku, Jugoslavii, Rumunsku (podle vlastní volby).
2. Splnit minimální program, který mu bude Vojenským ústavem vědeckým sdělen.
3. Po návratu vypracovat a Vojenskému ústavu vědeckému předložit podrobnou zprávu o výsledku svého studia v naznačeném mu rozsahu.
4. Uhradit ze svého cestovní náklad, pokud by případně převýšil částku poskytnutou stipendiem.

Nekolkované žádosti zaslati jest služební cestou skrze příslušné velitelství vojenského tělesa, které připojí vyjádření o způsobilosti a vhodnosti osoby žadatelovy, jakož i o možnosti udělit mu potřebnou dovolenou a v které době, Vojenskému ústavu vědeckému nejpozději do 31. prosince 1937.

K žádostem jest přiložiti tyto doklady:

1. Curriculum vitae, v němž budiž zvláště vyznačen přehled rodinných poměrů, dosavadních studií občanských i vojenských, dosavadního výkonu služby (zvláště uvést posádky a povahu služby), jakož i nástin dalších studijních plánů žadatelových.
2. Návrh vlastního cestovního a studijního programu pro pobyt ve Francii (který bude Vojenským ústavem vědeckým podle potřeby upraven).
3. Doklad o tom, že žadatel studoval jazyk francouzský (resp. ruský, srbochorvatský, rumunský) a že jej zná alespoň tak, aby v příslušné zemi mohl úspěšně studovat (význam průkazu posoudí Vojenský ústav vědecký).
4. Závazné prohlášení, že žadatel nastoupí studijní cestu do příslušné země a podrobí se podmínkám v propůjčovacím dekretu obsaženým, nebude-li mu v tom vyšší mocí zabráněno, jakož i prohlášení, že žádost o udělení stipendia odvolává písemně u Vojenského ústavu vědeckého ihned, jakmile by na jeho udělení přestal reflektovat.

Za VÖV.:

Tajemník:
mjr. pěch. A. Komárek.

Předseda:
div. gen. Ing. S. Bláha.

Novinky Vojenského ústavu vědeckého, Praha XIX.-Dejvice, k podzimu r. 1937.

1. Div. gen. Fr. Melichar: „Boj o Drinu v září a říjnu r. 1914“. Praha, 1937. Formát 8°, 120 stran a 8 dvoubarevných příloh. Vydáno ve sbírce studií o obraně státu „Vyšší velitel“. Cena Kč 35.—.

Předmětem studie div. gen. Melichara jest obrana Srbů v září a říjnu r. 1914 na řece Drině proti ofenzivě rakouských armád pod společným velením velitele balkánské armády, polního zbrojmistra gen. Potiorka. Vyličené boje mezi rakousko-uherskou a srbskou armádou podávají nám mnoho příkladů úspěšných a neúspěšných pokusů o přechod vodních toků a jsou proto velmi poučné.

2. S. P. Chromov: „Úvod do synoptického rozboru počasí“. Z ruštiny přeložil dr. Mikuláš Konček. Praha, 1937. Formát 4°, 490 stran s 257 obrázky, mapami a 2 barevnými emagramy. Vydáno ve sbírce „Vojenská technická knihovna“. Cena Kč 120.—.

Kniha je především praktickou příručkou synoptického rozboru počasí na podkladě zkušeností autora v sovětské povětrnostní službě a nejširšího přehledu nynějšího stavu vědy. Obsahuje také základní poznatky všeobecné mechaniky a termodynamiky atmosféry, nezbytné k pochopení vlastního výkladu synoptické meteorologie. Doporučujeme ji nejen odborníkům meteorologie, ale všem, kdož jsou ve službě nebo povolání závislí větší nebo menší měrou na určení počasí.

Dr. Gustav Swoboda: „Letecká meteorologie a povětrnostní služba letecká“, Praha, 1937. Formát 4°, 256 stran se 163 obrázky a 4 přílohami. Vydáno ve sbírce „Vojenská technická knihovna“. Cena 86.— Kč.

Kniha vzešla z praktického prostředí civilní zajišťovací služby letecké a obsahuje rozšířenou látku přednášek, které měl autor v kursu pro letecké navigátory, uspořádané ministerstvem veřejných prací. Obrací se především na dopravní letce. Neboť chce-li letec čelit nástrahám vzdušného moře a záleží-li mu na tom, aby správně využil výhod, které mu povětrnostní situace poskytuje, musí vníkat co nehlouběji do vnitřních dějů a příčin, kterými se řídí počasí. Kniha Swobodova pojednává o tom odborně, názorně, ale také slohem nejpřístupnějším.

4. „Duše našeho vojáka a brannost národa“. Soubor přednášek pořádaných odborem pro brannou psychologii VÚV. z r. 1936-37. — Praha, 1937. Formát 4°, 88 stran. Cena Kč 10.—.

V první části knihy šlecht. pěch. J. M. Smazal a J. Brym probírají základy psychologie a ideologie brannosti. V části druhé 3 významní důstojníci naší armády div. gen. Ing. S. Bláha, plk. gšt. Emanuel Moravec a pplk. K. Teringl ukazují na podkladě svých bojových zkušeností, co založilo obdivuhodnou autoritu důstojníků čs. legií. Publikace tato jest velmi aktuální, neboť uzákoněním branné výchovy rozrostly se problémy brannosti do velkých rozměrů.

5. „Rukověť pro řidiče motorových vozidel“. Praha, 1937. Formát 8°, 768 stran s 463 vyobrazeními a jednou barevnou přílohou. Vydáno ve sbírce „Rukověti branné moci“. Cena Kč 18.—.

Tato rukověť jest pomůckou k získání všech potřebných znalostí o sestrojení, udržování a jízdě motorovými vozidly nejen vojenským řidičům, ale všem osobám v soukromém podnikání, které přicházejí jakýmkoliv způsobem do styku s motorickou dopravou. Jest vydána se souhlasem Výboru pro zvýšení brannosti, za součinnosti Autoklubu RČs. a schválena ministerstvem národní obrany. Zvláště upozorňujeme, že jest také učebnicí pro příslušníky kursů, které pořádá branný sbor čs. motoristů.

6. Univ. prof. MUDr. Jan Bělehrádek: „Populační politika s hlediska lékařského“. Přednáška konaná o valném shromáždění VÚV. v květnu 1937. — Praha, 1937. Formát 8°, 16 stran. Vydáno v edici: „Sbírka přednášek a rozprav z oboru vojenského“. Cena Kč 1.50.

V dnešní době je otázka populační z neaktuálnějších problémů každého státu. Jest zajímavé a poučné, jak moderní biolog na tuto otázku pohlíží jinak než se všeobecně soudí.

7. „Šablona ke kreslení voj. značek podle org. XXIV“. — Praha, 1937. Formát 14×10.5 cm. Cena Kč 6.50.

Obsahuje mapový ukazatel, měřítko, úhломěr a šablonu na písmo a ke kreslení voj. značek.

